

denne, men det tror jeg i Virkeligheden ikke, thi de ville have ondt ved at tilfredsstille alle de Fordringer, der nu stilles efter Lovforslagets §§ 9—15, som ere grumme mange. Der vil Navigationsdirektøren have en bestemt Orden og kunne sige Betsed om, hvorledes disse Mennesker skulle bære sig ad, men gaar man til Herredsfogden i Siborg eller andre Dyer, vil han være i en grusom Forlegenhed dermed. Som sagt, det, at Betalingen er forskellig, er ogsaa noget, der ikke er passende, men dertil maa jeg føje, at Betalingspørgsmaalet er en ren Bagatel. Der kan være enkelte Kjøbstæder, hvor Kommunen kan faa et Par Hundrede Kroner, men jeg huffer nu ikke, hvor stort det hele Beløb er, det er opgivet et Sted, jeg tror, at det for hele Landet ikke er mere end et Par Tusind Kroner. Det er altsaa virkelig ikke noget at tage Hensyn til, naar man udgiver en Lov af denne Bestaaenhed. Dertil kommer Lovforslagets § 18 om de Dispensationer, som Indenrigsministeren kan give. Der vil jo Ministeren fordre bestemte og nøjagtige Oplysninger for at kunne afgive sin Kendelse, og disse Oplysninger vil han faa paa tilbørlig og rigtig Maade af Navigationsdirektøren, hvormod jeg anser det for tvivlsomt, om ikke de Oplysninger, han faar fra Borgmestrene og Herredsfogderne, ville være mindre afgørende eller korrekte og ville foranledige bestandig en længere Forhandling, end naar den sker med Navigationsdirektøren; og jeg siger derfor det modsatte af det, min ærede Kollega (Martenjen) derovre sagde, at det vil være en Sinkelse for de paagældende. Jeg tror, at det vil være lige saa megen Sinkelse for dem, naar de faa Lov til at gaa til Magistraten. Men, som jeg for sagde, Hovedsagen er, at Stibsførerne kunne ikke faa Bævis undtagen fra deres Hjemsted. Naar en ganske fremmed Mand kommer der, saa kan Borgmesteren ikke for at faa de Skillingen udstede et saadant Bævis til fremmede Folk. Det staar i Loven af 1857, at det er paa Hjemstedet, man skal have Borgerkab og Næringsbævis, men man kan ikke uden videre faa det paa et fremmed Sted. Der kunde jo siges meget derom endnu, f. Eks. her i Kjøbenhavn. Der blev nævnt, at en Sømand kunde telegrafere, det kan han naturligvis ikke, men det vil være let for ham at faa en kyndig Mand, der paa hans Vegne kan henvende sig til Navigationsdirektøren. Men gaar han over til Provinserne og til Øvrighedspersonerne, kan han ikke bære sig ad paa denne Maade. Jeg ser saaledes ikke, at man af Hensyn til de paagældende Sømand har nogen Grund til at vedtage i det væsentlige en Forandring

af § 16, som slet ikke vil passe til hele det øvrige Lovforslag. Jeg har derfor troet at burde fremkomme med disse Udtalelser, baade for Sømandenes Skyld og tillige for Underøvrighedernes, Borgmestrenes og Herredsfogdernes Skyld; de bør ikke belæstes med Forhold, som de slet ikke forstaa sig paa.

Formanden: Den 7de Landstingsmand for 3dje Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martenjen: Det forundrer mig unægtelig lidt, at det ærede Medlem, som nys talte, anser de juridiske Embedsmænd i Provinserne for saa tungnemme, at de ikke skulde kunne finde ud af, hvad der skal staa i et Næringsbævis efter denne Lov. Maa jeg endnu komme lidt nærmere ind paa, hvad der kræves. Der kræves, at vedkommende skal have taget Styrmandseksamen. Naar han har det, har han sit Bævis for denne Eksamen, og det tager han saa med sig. Der kræves, at vedkommende skal have en vis Fart, at han skal have faret en vis Tid i en vis Genskab, og det staar ikke andre Steder end i hans Søfartsbog; det kan hverken Navigationsdirektøren eller den vedkommende juridiske Embedsmand faa at vide paa andet Sted end gennem hans Søfartsbog, men det er saa simpelt og klart, at der behøves ikke en juridisk Embedsmand til at forstaa det, det kan et Barn forstaa. Saa skal han have Indfødsret, det er heller ikke vanskeligt, det er lige saa let for den juridiske Embedsmand at forstaa som for Navigationsdirektøren. Dernæst skal han være fuldmyndig; det følger af sig selv, det staar ligefrem i de Dokumenter, han fremlægger. Naar der endvidere staar, at han ikke ved Dom maa være funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærede Handling, eller som der nu staar efter en anden Redaktion i Vædringsforslaget, skulde jeg mene, at Hjemstedets Øvrighed bedre kan være paa den det rene med det end Navigationsdirektøren i Kjøbenhavn. Han maatte i hvert Fald have Attest netop fra den Mand, som ellers skulde udstede Bæviset for ham. Endelig er der for Stibsførerne Synsprøven. Der skal i bægge Tilfælde vedkommende stasse sig et Bævis for, at den er aflagt. Jeg ser ikke, det er den allermindste Fordring, som ikke den vedkommende juridiske Embedsmand i Provinserne med største Vished kan forstaa og udføre; jeg har den bestemte Opfattelse, at det vil være en ganske betydelig Gæne, at Styrmand og Sømand i de forskellige Grader for at faa deres Næringsbævis løst, i Stedet for at henvende sig til